

บทที่ ๓

ประวัติสมาคมนักเรียนเก่าอาหารับ

ประวัติและภูมิหลังของสมาคมนักเรียนเก่าอาหารับ

๑. ประวัติการก่อตั้ง

สาเหตุแห่งการก่อตั้งสมาคมนักเรียนเก่าอาหารับเริ่มกิตขึ้นเมื่อต้นปีพ.ศ. 2513 โดยมีนักเรียนไทยที่เคยศึกษาอยู่ในประเทศอียิปต์กลุ่มนึงมีความคิดเห็นตรงกันว่าควรมีสถานที่พบปะสังสรรค์ เพื่อเชื่อมความสามัคคีและแลกเปลี่ยนทักษะ ความรู้ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาการด้านภาษาและภาษาอาหารับ หลังจากนั้นนักเรียนกลุ่มนี้ได้พัฒนา กันอยู่เสมอ จนกระทั่งในปี 2516 นักเรียนกลุ่มนี้ได้เรียกประชุมบริษัทอาหาร รังสิต ให้มีความคิดเห็นของมาเป็นมติที่คงจะให้จัดตั้งชมรมนักเรียนเก่าอียิปต์ขึ้น โดยมีนายสันนิ พะรุงพงษ์ อดีตกรรมการก่อตั้งสมาคมนักเรียนไทยในไครโตรุ่ห์หนึ่ง เป็นประธานชมรมฯ และได้จัดให้มีการพัฒนาเป็นประจำเดือนละครร้อง โดยผลัดเปลี่ยนกันไปสังสรรค์ตามบ้านของสมาชิก ซึ่งมีจำนวนอยู่ประมาณ 12 ท่าน

ในปี พ.ศ.2517 ทางชมรมฯ ได้ทำการแก้ไขปรับปรุงกฎระเบียบของสมาคมนักเรียนไทย ใน ไครโตรุ่ แล้วทำการพิมพ์และส่งกลับไปยังสมาคมฯ ในไครโตรุ่ นอกจากนั้น ได้ทำการแปลประวัติของท่านนายปีนุชัมชนัด เพื่อลงพิมพ์ในอนุสรณ์งานแม่ลิดกลาง ตามการขอร้องของฝ่ายสารานุรักษ์ของงานนั้น

ในปี พ.ศ.2518 บรรดาสมาชิก ได้ออกร้องให้กับคณะกรรมการชุดเดิมดำรงตำแหน่งต่อไปอีก ๑ ปี ซึ่งในปีนั้นทางชมรมฯ ได้ทำการแปลอักษรเดิม วิยาดุษชัยสิริอินพิมพ์ลงในหนังสือเม้าลิดกลาง และได้ร่วมออกร้านในงานด้วย นอกจากนั้นทางชมรมฯ ได้ทำการแปลอักษรอ่อนเป็นภาษาไทย โดยมีแก่นนำ คือ นายดารี บินอะหมัด นายทวี นภการและนายอิมรอน มะกุติ เป็นผู้แปล¹

ผลงานในระยะเวลาถัดกัน ได้พิสูจน์ให้เห็นว่า กิจการของชมรมฯ ได้เจริญก้าวหน้า ขึ้นมาเป็นลำดับ กองประกันนักเรียนไทยที่เคยไปศึกษาในกลุ่มประเทศอาหารับได้กลับมา เมืองไทยเพิ่มมากขึ้น ทางสมาคมของชมรมฯ ซึ่งมีความคิดเห็นว่า การขยายการค้าในงานให้ กว้างขวางออกไป ด้วยการเชิญชวนให้เพื่อนนักเรียนที่กลับมาจากประเทศอาหารับต่างๆ ให้เข้าร่วมกันที่งาน จึงได้มีการประชุมเสนอให้เปลี่ยนชื่อจาก "ชมรมนักเรียนเก่าอียิปต์" มาเป็น "ชมรมนักเรียนเก่าอาหารับ" แล้วเชิญชวนนักเรียนที่เคยศึกษาอยู่ในกลุ่มประเทศอาหารับให้มาร่วม

¹ ศึกษาประวัติ(พอกสังเขป)ของผู้แปลผู้ตั้งแต่ที่ที่หน้า 28-30

ประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการนักเรียนเก่าอาหรับ เมื่อต้นปี พ.ศ.2519 ณ นักศึกษาของคัน โดยคุณสันนิ พะรทองค์ได้รับเลือกเป็นประธานชั้นรวมฯ นายพิสุทธิ์ อะยิดิน เป็นรองประธาน ประกอบด้วยคณะกรรมการอีก 9 ท่านคือนายอิมรอน มะกูดี นายทวี นาภากร นายสารอด วงศ์เสี้ยม นายผ่องค์ วงศ์สุนิตร นายสุพล บุญมาเดศ นายอารีย์ วงศ์สันต์ นายโชคและห์ เสือสมิง นายรอพิภัต คุณสวัสดิ์ และนายกานุพันธ์ ข้าโภค

สำหรับในปี พ.ศ.2519 นั้น ทางชั้นรวมฯ ได้เข้าร่วมรายการวิทยุอมฤตตอน โดยได้จัดรายการซึ่งประกอบด้วยบทความ สนทนาภาษากรอบครัว และประวัติศาสตร์อิสลาม และยังได้ทำการเปลี่ยนหัวข้อเพื่อลงพิมพ์ในหนังสืออนุสรณ์งานแมติกาอีกด้วย นอกจากนี้กระทรวง ต่างประเทศ ได้มีหนังสือขอความร่วมมือ ให้ทางชั้นรวมฯ ช่วยแปลหนังสือที่เกี่ยวกับอิสลามและ มุสลิมในประเทศไทย เป็นภาษาอาหรับ โดยทางชั้นรวมฯ ได้จัดการให้ไปตามที่ทางราชการขอมา หลังจากนั้นทางชั้นรวมฯ ได้จัดตั้งคณะกรรมการชั้นมาตรฐานชุดหนึ่ง เพื่อร่างระเบียบข้อบังคับของ สมาคม ขันเป็นการเตรียมไว้สำหรับการที่จะเปลี่ยนจากชั้นรวมฯ มาเป็น “สมาคมนักเรียนเก่า อาหรับ”

ในปี พ.ศ.2520 ทางชั้นรวมฯ ได้จัดให้มีการเลี้ยงต้อนรับ ณ บ้านเลขที่ 31/1 เชิงสะพาน พระปืนเกล้า(บ้านท่าช้าง)เพื่อเป็นเกียรติแก่คณะผู้แทนจากมหาวิทยาลัยอัลอัซ Zar ประเทศอิริปี ซึ่งประกอบด้วยพลดารีอะหมัด อิสมัค ผู้อำนวยการ ไทรุ่งหอพักนักเรียนนานาชาติ มหาวิทยาลัยอัลอัซ Zar เชคอับดุลسلام ชื่อยะรอวี ผู้ดูแลนักเรียนต่างชาติมหาวิทยาลัยอัลอัซ Zar และซัยยิดซาร์วัด อิลมี หัวหน้าฝ่ายกองทุนการศึกษา สำหรับนักเรียนต่างชาติแห่งมหาวิทยาลัยอัลอัซ Zar

ต่อมาในปลายปี พ.ศ.2520 ทางชั้นรวมฯ ได้มีมติให้นายสันนิ พะรทองค์ นายสารอด วงศ์เสี้ยม และนายกานุพันธ์ ข้าโภค เป็นผู้แทนของชั้นรวมฯ ไปติดต่อกับทางราชการ เพื่อขอ อนุญาตจัดตั้งเป็นสมาคมให้ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งได้รับอนุมัติจากทางราชการ ให้จัดตั้งเป็น “สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ” ได้เรียบร้อย

งานเปิดที่ทำการของสมาคมและการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารของสมาคมฯ ได้มี ขึ้นในวันอาทิตย์ที่ 15 มกราคม พ.ศ.2521 ณ ที่ทำการของสมาคม เลขที่ 33/7 ถนน จรัญสนิทวงศ์ ซอย 94 แขวงปันน้ำมัน ป.ต.ท. โดยตัดต่อจากนุพาราชมนตรี (ตวน สุวรรณศาสดร์) ได้ให้เกียรติมา เป็นประธานในพิธี รวมทั้งบรรดาแขกผู้มีเกียรติและนักเรียนเก่าอาหรับทั้งหลาย ได้มาร่วมงานนี้ กันอย่างคับคั่ง คุณหญิงสมร ภูมิธรรม เลขานุการของท่านจุฬาฯ ในขณะนั้นได้กล่าวปราศรัยใน นามของสถาบันต่างๆ และหัวหน้าเชกอัลลี อิชา มุหัมหมัด อาตี ได้กล่าวปราศรัยในนามผู้แทน

นายสนั่น เพชรทองคำ	นายกสมาคม
นายพิศุทธิ์ อะซีดิน	อุปนายก
นายภาณุพันธ์ จำไสغا	เลขานุการ
นายอุปงน์ วังศตััง	รองเลขานุการ
นายสมาน มาดีพันธ์	เหรียญภูมิคุณ
นายอับดุลเราะห์มาน ยена	ผู้ช่วยเหรียญภูมิคุณ
นายนาโนช เรืองประชญ์	ปฏิคม
นายบุญครอง บินรามัญ	ประชาสัมพันธ์
นายสามารถ วงศ์สกจิม	สารานิยกร
นายประเสริฐ สถาเดชวงศ์	นายทะเบียน
นายชัยและน์ เสือสมิง	ผู้ช่วยสารานิยกร
นายทวี นภากර	หัวหน้าฝ่ายวิชาการ
นายศาร์ บินอะหมัด	ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ
นายวินัย หวังภักดี	ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ
นายอับดุลเดชะน์ กรีมี	ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ
นายอุวิช พมกรโภช	ผู้ตรวจสอบบัญชี

คณะกรรมการสมาคมชุดแรกได้วางโครงสร้างบริหารงานของสมาคมฯ ไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. คณะกรรมการมีความเห็นชอบให้สามารถของสมาคมฯ ได้เพิ่มพูนความรู้และกระชับความสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยพยาบาลหลักเดิมเป็นปัญหาที่ไม่มีความสำคัญ เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในวง阔สามารถของสมาคมฯ อันเป็นวิถีทางหนึ่งที่จะสร้างความเข้มแข็งและความเจริญก้าวหน้าแก่สังคมมุสลิมไทย

2. ทางสมาคมฯ มีมติให้ทำการแปลงตัวจากสถานะขึ้น เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการแก่บรรดาสามารถและมุสลิมทั่วไป โดยแบ่งออกเป็นโครงการระยะสั้น และระยะยาว

โครงการระยะยาวคือ การแปลงอัลกุรอาน อัลกะดีย(เรียกชื่อต่อต้น) ฟิกสุชาตุนนะร์ และประวัติศาสตร์อิسلام

ส่วนโครงการระยะสั้น ทางสมาคมฯ เลือกแปลงหรือออกเอกสารที่เห็นว่าสำคัญหรือมีความเหมาะสม โดยต้นปี พ.ศ.2521 ทางสมาคมฯ ได้พิมพ์หนังสือออกมานี้

1. เรื่องที่มุสลิมจำเป็นต้องรู้

ส่วนโครงการระบบสื่อทางสมาคมฯเลือกแปลบทหรือออกเอกสารที่เห็นว่าสำคัญหรือมีความหมายสูง โดยตั้งปี พ.ศ.2521 ทางสมาคมฯได้พิมพ์หนังสือออกนามธรรม

1. เรื่องที่มุสลิมจำเป็นต้องรู้
  2. ข้อเข้าใจของนักปราชญ์อิสลามในการบิดเบือนอัลกรุ阿
  3. ยกแวระระหว่างนายด้ารี กับนายอิบราฮิม กะเรซี

(ซึ่งในระยะนี้ได้มีการเคลื่อนไหวของชาวไทยบุสกิม เพื่อต่อต้านอุดมการณ์ของนิกายนี้ยิ่ที่ปฏิเสธและปฏิเบือนคัมภีร์ขัตกรajan และพระดีษฐของท่านนะบี)

ในคืนเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2521ทางสมาคมได้รับเชิญจากองค์การรอปีญาแห่งประเทศไทย ชาติคืออะเบีย ให้ส่งผู้แทนของสมาคมฯไปร่วมประชุมบุคลิกมิ胥เชียครั้งที่ 1 ณ กรุงการะจีประเทศปากีสถานเป็นเวลา 3 วัน ซึ่งนับเป็นเกียรติแก่สมาคมฯเป็นอย่างยิ่ง และได้ส่งผู้แทนไปตามคำเชิญ 2 ท่าน คือ

นายสนั่น พehrทองคำ นายกสماค และ^๑
นายดารี บินอะหมัด ผู้ช่วยผู้วิชาการ

ทางสมาคมฯ ได้ดำเนินงานจนถึงปัจจุบัน เป็นเวลา 27 ปีเต็มแล้ว มีคณะกรรมการบริหารงานของสมาคมฯ ถึงปัจจุบันหลายชุด ด้วยกัน ปัจจุบันมีนายมาโนช เรืองประชญ์ ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมฯ โดยที่ทำการของสมาคมในปัจจุบัน ตั้งอยู่ที่สถาบัน “อัษชิกรอ” ต. บางบัวทอง อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี

2. ประวัติและภาระที่ลังการเมืองความหมายอักกรานของสมาคมฯ

การแปลความหมายอักษรกรอกเป็นภาษาไทยของสมาคมฯ ถือเป็นผลงานชั้นสำคัญยิ่งที่เกิดขึ้นจากการบูรณาการของคณะกรรมการฯ ชุดแรก และงานแปลความหมายอักษรกรอกเป็นภาษาไทยของสมาคมฯ ในขณะนี้ หลังจากที่สมาคมฯ ได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนชื่อเป็นสมาคมในปี 2520 คณะกรรมการบริหารสมาคมฯ ได้เริ่มทำการแปลความหมายอักษรกรอกเป็นภาษาไทยฯ ได้ตระหนักถึงหน้าที่ที่จะต้องรับภาระอันนี้ จึงได้มีมติให้แปลความหมายอักษรกรอกเป็นด้วยคำอธิบายเพียงสั้นๆ ในส่วนที่เห็นว่าจะไม่เป็นที่เข้าใจให้ได้รับความเข้าใจ พอสมควร นอกจากบางโงกการท่านนั้นที่จำต้องอธิบายโดยละเอียด ในส่วนของการจัดทำทางสมาคมฯ มีเจตนาจัดพิมพ์เล่มละ 5 ัญชู แต่ในขณะนี้ทางสมาคมฯ ได้ทำไปแล้วๆ ละ 1 ัญชู โดยได้จัดพิมพ์แล้วแรกก่อนเพื่อสนับสนุนความต้องการของพี่น้องมุสลิม โดยที่พี่น้องมุสลิมได้ให้ความเห็นว่าควรจัดพิมพ์ ัญชูอุ้มมะก่อน เพราะเป็นส่วนที่ใช้อ่านกันเป็นประจำ เนื่องจากยังคงใช้อ่านกันในขณะทำการละหมาด เพื่อเข้าใจความมุ่งหมายแห่งการอ่านทางสมาคมฯ

เห็นว่าเป็นการดี ควรแก่การที่สนองความต้องการดังกล่าว จึงมีมติให้จัดทำ ญชอั้มนะก่อนเป็นพิเศษ และให้มีการอธิบายโดยละเอียด โดยได้รับการตีพิมพ์เป็นครั้งแรกในเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2522 ในชื่อหนังสือที่ว่า “คำอธิบายความหมายอักษร安然 ญชอั้มนะ”

ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2524 ทางสมาคมฯ ได้ทำการจัดพิมพ์ “คำอธิบายอักษร安然 ญช รีม ญชที่ 1” ซึ่งถือเป็นการแปลความหมายอักษร安然 เป็นภาษาไทยลำดับที่สองของสมาคมฯ ต่อจากลำดับที่หนึ่ง คือญชอั้มนะ ความจริงสมาคมฯ มีความต้องการที่จะแปลความหมายอักษร安然 เป็นภาษาไทยและทำการจัดพิมพ์เป็นเล่มๆ ฉะนั้น ญชอุ แต่เมื่อสมาคมฯ ได้นำเสนอคำอธิบายความหมายอักษร安然ญชอั้มนะ ไปแล้ว สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้อ่านโดยทั่วไป เมื่อจากได้ทำการอธิบายความหมายอักษร安然โดยละเอียด และยังความเข้าใจแก่ผู้อ่านเป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ จึงได้มีผู้อ่านจำนวนมากขอร้องให้ทางสมาคมฯ ได้อธิบายความหมายอักษร安然 โดยถือญชอั้มนะเป็นบรรทัดฐาน คณะกรรมการของสมาคมฯ เห็นชอบด้วยจึงได้มีมติให้สนองตามคำเรียกร้องของผู้อ่าน ด้วยเหตุนี้ สมาคมฯ จึงได้ทำการจัดพิมพ์ญชอุที่ 1 ของคัมภีร์อักษร安然 คือญชอั้มนะ ลาม มีม โดยการอธิบายความหมายอย่างละเอียด อย่างไรก็ดี เหตุนี้ของสมาคมฯ ที่จะจัดพิมพ์เล่ม ฉะนั้น ญชอุ ยังมิได้ถูกยกเลิกพราทางสมาคมฯ ยังเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเสนอแก่ผู้อ่าน แม้ว่าจะไม่ได้ความเข้าใจโดยละเอียด แต่ก็สามารถสนองความต้องการของผู้น้องบุตรลิมได้ รวดเร็วกว่า โดยใช้เวลาไม่นานก็สามารถนำเสนอแก่พี่น้องบุตรลิมได้ครบ 30 ญชอุ

ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2526 ทางสมาคมฯ ได้ทำการจัดพิมพ์ “คำอธิบายอักษร安然 ญช รีม ญชที่ 2” ซึ่งถือเป็นการแปลความหมายอักษร安然 เป็นภาษาไทยลำดับที่สามของสมาคมฯ ต่อจากลำดับที่สอง คือญชอุที่ 1 ใน การจัดพิมพ์ครั้งนี้ ถ้าหากว่าเวลาที่ทางสมาคมฯ ต้องการ อันเนื่องจากทางสมาคมฯ ขาดชี้ชัยในการพิมพ์ จึงต้องขอการพิมพ์เรื่อยมา ทางสมาคมฯ จึงต้องขอ อภัยผู้อ่านที่ไม่สามารถออกหนังสือให้เร็วตามที่ได้ให้สัญญาไว้ อันนี้ทางสมาคมฯ เคยแจ้งให้ทราบว่าจะทำการจัดพิมพ์ แปลความหมายอักษร安然 พร้อมด้วยคำอธิบายเพียงสั้นๆ ในส่วนที่เห็นว่าผู้อ่านจะไม่เข้าใจและจะจัดพิมพ์เป็นเล่มๆ ฉะนั้น เป็นเจตนาอันแน่นอนของ สมาคมฯ นั้น ทางสมาคมฯ แจ้งให้ทราบว่าทางสมาคมฯ ได้ตกลงที่จะพิมพ์เป็นเล่มๆ ฉะนั้น ญชอุ แทน

ทั้ง 3 ญชอุที่ผ่านมา ได้รับการต้อนรับและการนิยมชมชอบจากผู้อ่าน ทั้งนี้เนื่องจากเป็น คำราที่ประมวลไว้ด้วยกรณีต่างๆ ที่เกี่ยวกับการประทาน ของการอักษร安然ลงมา และว่าด้วยเรื่อง ข้อบัญญัติต่างๆ ตลอดจนข้อคิดอื่นๆ อีกด้วย แต่การจัดทำในรูปแบบของการอธิบายอย่าง กว้างขวางนี้ เป็นเหตุให้ล่าช้าในการจัดพิมพ์ออกสู่สายตาชาวบุตรลิม ขณะที่บุตรลิมมีความต้องการ อ่านซึ่งหาดที่จะใช้คำแปลความหมายในรูปแบบข้อๆ หรือโดยสูงทั้ง 30 ญชอุ

ในปี พ.ศ.2528 สมาคมฯ ได้เริ่มการจัดพิมพ์ “ความหมายอัลกุรอานเป็นภาษาไทย” ซึ่ง สืบว่าเป็นการแปลความหมายอัลกุรอานเป็นภาษาไทยลำดับที่สี่ของสมาคมฯ โดยมีนัยยะหน้าต สมเด็จ เป็นแกนนำในการแปล โดยได้จัดพิมพ์คำแปลความหมายอัลกุรอาน ออกเป็น 3 ภาคๆละ 10 แผ่นๆ และได้รับการตอบรับจากผู้อ่านเป็นอย่างดี โดยได้รับการตีพิมพ์ 3 ครั้งด้วยกัน โดยพิมพ์ ครั้งที่ 2 พ.ศ.2538 และพิมพ์ครั้งที่ 3 พ.ศ.2542

ในปี พ.ศ.2542 นี้เอง สมาคมฯ ได้ดำเนินตามพระราชกระแสของสมเด็จพระราชาธิบดี พระบังคับ อิบันอับดุลอาซีซ อาลิสุลุต ผู้รับใช้สองพระองค์ที่ประเสริฐ ให้ดูแลเอาใจใส่ต่อคัมภีร์ ของอัลกุรอาน และอำนวยความสะดวกในการเผยแพร่และแจกจ่ายยังมวลชนบุคลิมที่อยู่ในส่วนต่างๆ ของโลก ตลอดจนการอธิบายและการแปลความหมายยังภาษาต่างๆ

ด้วยความเขื่อมั่นและศรัทธาของกระทรวงกิจการอิสลาม และการเผยแพร่ขึ้นแห่ง ราชอาณาจักรชาติอิหร่าน ในความสำคัญของการแปลความหมายอัลกุรอานยังภาษาต่างๆ ที่ สำคัญของโลก เพื่อความสะดวกแก่บุคลิมที่ไม่ได้พูดภาษาอาหรับ ได้สามารถเข้าใจอัลกุรอาน และเพื่อรับใช้พี่น้องที่พูดภาษาไทย ทางศูนย์ยกย่องพระบังคับ อิบันอับดุลอาซีซ เพื่อการพิมพ์อัลกุรอานแห่งนั้นกรรมการ นั้นมีความเห็นชอบและภูมิใจเสนอองค์การแปลความหมายอัลกุรอานเป็นภาษาไทยซึ่งแปลโดย สมาคมฯ ที่ได้รับการชี้แนะและตรวจทานจากศูนย์ฯ โดย ดร.อิบันอับดุลอาซีซ หนุ่มสุข อาจารย์วิทยาลัย อิสลามศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และคุณกุ๊ด กล้าย้ำดี อาจารย์ ประจำโรงเรียนริคิวอาห์ลลิสุล แขวงคลองจั่น กรุงเทพฯ (คุณกุ๊ดที่เกี่ยวข้องกับเบื้องหลังการที่ ศูนย์ฯ เห็นชอบรายงานแปลของสมาคมฯ ไปตีพิมพ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องการตรวจทาน แก้ไขของผู้ ตรวจทาน ได้ที่ภาคผนวกหน้าที่ 117-131)

สิ่งที่พินหนែน ได้จากการแปลอัลกุรอานฉบับแปลความหมายเป็นภาษาไทยของสมาคม นักเรียนเก่าอาหรับ ที่ปรากฏชัด คือ การอธิบายอย่างละเอียดในบางโอกาสของการของอัลกุรอานและชี้ ถึงที่หรือตำแหน่งแห่งการบิดเบือนในการแปลความหมายอัลกุรอานของนายดิเรก กุลศิริสวัสดิ์ (อินรอรีม กุเรชี) ในหนังสือแปลความหมายอัลกุรอานของนายดิเรก กุลศิริสวัสดิ์ที่มีชื่อว่า “บยา นุสกุรอาน” และ “ความหมายของอัล-กุรอาน”(กุรอาน-มะญีด) ซึ่งถูกตีพิมพ์และวางจำหน่าย ในช่วงต้นๆของการเกิดการแปลความหมายอัลกุรอานเป็นภาษาไทย และจากตำแหน่งแห่งการ บิดเบือนในการแปลความหมายอัล กุรอานของคุณดิเรกนั้น ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นแกนนำในการ ชี้แนะและหาตำแหน่งของการบิดเบือน คือ นายดารี บินอะหมัดนั้นเองซึ่งทราบได้จากหนังสือ ของสมาคมฯ ที่ถูกตีพิมพ์ก่อนหนังสือ “คำอธิบายความหมายอัลกุรอานญูไซอุนเมะ” นั้นคือหนังสือ

¹ ศึกษาประวัติผู้แปล(พ่อเสียงเปป)ได้ที่หน้า 30

“ยกแกรกระหว่างนายครารีกับนายอินรอดี้ม คุเรชี”และจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างนายครารี บินอะหมัดกับนายดิเรก คุลสิริสวัสดิ์พอยทำให้ทราบว่า ส่วนหนึ่งที่เป็นตัวแปรผลักดันให้สมาคมฯทำการเปลี่ยนความหมายข้อถกเถียงเป็นภาษาไทย คือ เพื่อเป็นการเตือนและชี้แจง ของการบิดเบือนคำแปลความหมายข้อถกเถียงของนายดิเรก คุลสิริสวัสดิ์นั่นเอง

ประวัติและริ่วประวัติแกนนำผู้แปลความหมายข้อถกเถียงเป็นภาษาไทยของสมาคมฯ

1. ประวัตินายครารี บินอะหมัด¹

นายครารี(ตะหุรี) บินอะหมัด เป็นคนคลอง 17 อ.บางนา ปีรีบีว จ.ยะลา เดิมกำนันติด กีดเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2466 เป็นบุตรของนายหัง นางฟ้าติมะสุ เข้ามาศึกษาที่สถาบันนัช รุชชุนนະสุ คาดบางกอกน้อย เพื่อศึกษาภาษาอาหรับจากอาจารย์อันดูรูเราะหมาน อะซัน กรีมีและ อาจารย์มุซัมมัด ซอติธี แล้วเดินทางไปศึกษาต่อที่สถาบันนัชสุรัวลลิสลาามียะสุ กรุงปีนัง ประเทศ มาเลเซีย และศึกษาต่อที่สถาบันมะอุสัค อัลลิมี อัสสอุดี ประเทศชาจุดีอาบีบี แล้วกลับมา เมืองไทยเมื่อสำเร็จการศึกษา ได้ใช้ชีวิตส่วนใหญ่ ทำการสอนหนังสือประจำโรงเรียนมุสลิม วิทยาการ คลอง 19 แขวงวัดกะเจิงเทรา และเป็นผู้หนึ่งที่ริเริ่มก่อตั้งโรงเรียนบางอ้อศึกษาและ ได้ สมรสกับนางสุดา(ฟ้าติมะสุ) มิตรานันท์(สกุลเดิม) สาวเชียงรายเมื่อปี พ.ศ. 2502 ขั้นตอนสมรสที่ เท่านาก อีก ไม่มีหมายที่บันทึกไว้ อาจารย์ครารี เป็นผู้มี孓ราเปรี้ยงเรื่องวิชาการ เป็นนักคิดนัก ค้น คุกคักอยู่ในวงวิชาการ นิสัยเปื้อนเย็น สุขุม อารมณ์ดี อธิบายศัพด์เป็นกันเอง เป็นแบบอย่างที่ดี แก่ผู้นำครอบครัว ถึงแม้ว่าจะใช้ชีวิตส่วนใหญ่คุกคักอยู่กับหนังสือ แต่ก็ช่วยงานบ้านโดยตลอด โดยเฉพาะการรีดเสื่อผ้า

ปัจจุบันอาจารย์เสียชีวิต ไปแล้ว เมื่อวันที่ รวมอายุ 61 ปี ด้วยโรคหัวใจภาวะล้มเหลว ส่วน หนึ่งจากการที่เป็นของท่านอาจารย์ คือ “เรื่องที่มุสลิมจำเป็นต้องรู้” “ข้อเข็มขัดของนักประชัญ ชิสلامในการบิดเบือนข้อถกเถียง” และ “ยกแกรกระหว่างนายครารี กับนายอินรอดี้ม คุเรชี” เป็น แบบอย่างที่ดีให้แก่นักวิชาการรุ่นหลัง ในการทุ่มเทและเสียสละ พร้อมด้วยไข่ที่อิ่มคลาส(บริสุทธิ์ ใจ)เพื่อรับใช้ศาสนากองพระองค์อัลลอห์

2. ประวัตินายอิมรอน มะฎุดี²

นายอิมรอน มะฎุดี เกิดเมื่อปี พ.ศ. 2472 เป็นบุตรของท่านครูการีน อัจฉร์โสม มะฎุดี จบ การศึกษาชั้นมัธยม 6 จากโรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์ แล้วศึกษาต่อที่โรงเรียนอิสลามบูรณะ

¹ จากบทสัมภาษณ์คุณอะหมัด สมะดีและคุณสุชา บินอะหมัด

² บทความคิดเห็นในอีดิต “ทางไป ฉบับวันที่ 16 มกราคม/15 กุมภาพันธ์ 2538

ศาสตร์ คลองสิน โดยเป็นศิษย์รุ่นแรกของอาจารย์ช้าชุดเดิม อุमาร์ เมื่อจบชั้นสูงสุดของโรงเรียน ได้สมัครเป็นครูที่โรงเรียนหนึ่งจากพิทยานุสรณ์ ทำการสอนอยู่ 2 ปี จากนั้นบิดาจึงได้ส่งไปศึกษาต่อที่นิคมักกะอุปีนเวลา 1 ปีและไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยอัลจัซซาร กรุงไกโร ประเทศอียิปต์ ตั้งแต่มีนักเรียนไทยศึกษาอยู่ในกรุงไกโร 7 คน ท่านเรียนจบจากคณะนิติศาสตร์อิสลาม (ชาเรอะอุ) โดยเรียนสำเร็จความกำหนดเวลา ต่อมาท่านได้ทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ข่าวประจำสถานีวิทยุไกโรภาคภาษาไทย เป็นเวลาอีก 3 ปี ก่อนกลับมาเมืองไทยท่านได้หาโอกาสไปหัดศึกษาในยุโรปหลายประเทศ รวมเวลาที่อยู่ในนิคมักกะอุและกรุงไกโร เป็นเวลา 9 ปี

เมื่อเดินทางถึงประเทศไทยท่านกับผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนอีก 7 คนร่วมกันเป็นคณะกรรมการขออนุญาตต่อกระทรวงศึกษาธิการ ก่อตั้งโรงเรียนศาสนาวิทยา และเปิดสอนเมื่อปี พ.ศ.2508 โดยรับนักเรียนรุ่นแรกเพียง 30 คน การสอนนักเรียนรุ่นแรก ท่านได้นำหลักและวิธีการสอนตามแนวทางของท่านอาจารย์ช้าชุดเดิม อุมาร์ คือ จะสื่อสารทุกอย่างเป็นภาษาอาหรับตลอดเวลา ทำให้เกิดผลดีต่อผู้เรียนอย่างมาก

อาจารย์อิมรอน มะฎูดี ได้สมรสกับอัจยะห์นิภา บุญมาเดศ(สกุลเดิม) มีบุตรคน ชาย 4 หญิง 1 เป็นคนพูดน้อย มีอัชญาศักดิ์ ให้เกียรติต่อคนรอบข้าง มีอารมณ์ขันไม่เคร่งเครียด ท่านเป็นคนที่เมื่อยาดิ มิตร อยู่ใกล้ท่านแล้วจะรู้สึกเป็นสุขใจ มีความปีคิยินดีเป็นอย่างยิ่ง ท่านซึ่งมีเด็กคนครองห้องห้องอยู่ในบ้าน คุณลักษณะอันดีของท่านคือ ใจเย็น ให้อภัยคน ได้ทุกเมื่อ ไม่เคยแสดงอาการโกรธต่อใครเลย นักเรียนยอมรับหมายถืออัลลอห์ในทุกกิจกรรม

กล่าวกันว่าท่านอาจารย์อิมรอน นั้นพูดน้อย ท่านมาก อีกทั้งเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถรอบด้าน จนเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง จึงได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้เผยแพร่อิสลามในสังกัดองค์การสันนิบาตมุสลิม โลก แห่งประเทศไทย อาระเบีย และปี พ.ศ.2518 ท่านได้รับการแต่งตั้งให้เป็นตัวแทนรัฐบาลไทย ให้ท่านน้ำที่เผยแพร่อิสลาม และสร้างความอนุรุ่นให้แก่พี่น้องมุสลิมใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามโครงการธรรมชาติ

ในระยะหลังท่านสุขภาพย่ำแย่ลง ทำการสอนได้ไม่เต็มที่ ท่านจึงแจ้งไม่ขอรับเงินเดือนจากองค์การรอเบี้ยງาร์ ท่านเป็นคนหุกพั้นกับญาติ และคนรอบข้างมาก ท่านจึงเป็นที่รัก ใจรัก ท่านเสียชีวิตอย่างกะทันหันเมื่อวันที่ 17 กันยายน พ.ศ.2537 รวมอายุได้ 65 ปี อาจารย์อิมรอน มะฎูดี เป็นแบบฉบับของการดำเนินการอย่างตามแนวทางของท่านนับเป็นแบบแผนของการไม่ใช้ความรุนแรง และไม่ซ้อมความแตกแยก รักษาความสงบของท่านเจ้าปีศาจอยู่ในความทรงจำของคนที่รักตลอดมา

3. ชีวประวัตินายทวี นากร¹

นายทวี(ชาพีอี) นากร เกิดเมื่อปี พ.ศ.2477 เป็นบุตรของนายกานต์ร นางสองค์ นากร ศึกษาสามัญจากโรงเรียนอัสสันธัญ บางรัก กรุงเทพฯ แล้วศึกษาวิชาภาษาอ่านรับและศึกษา ณ นกรนักราชสุภาพ ประเทศฯ อุดมการเมือง จนมัชยมปักษ์ ปี พ.ศ.1963 จบเตรียมอุดมศึกษา ณ กรุงไกโร ประเทศอียิปต์ ปีค.ศ.1963 จบปริญญาตรีจากมหาลัยอัลอะซhar กรุงไกโร ประเทศอียิปต์ สาขาวิชา ธรรมดานิรบัตถ์ ปีค.ศ.1967 ท่านเคยทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ข่าวประจำสถานีวิทยุ ไกโรภาษาไทย

ได้รับคัดเลือกจากการตรวจหาดไทย เข้าปฏิบัติงานตามโครงการธรรมชาติวิถีสุสาน เมื่อปี พ.ศ.2513 ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เป็นอนุจารณ์แม่กุฎีไทย ปี พ.ศ.2514 และได้รับ แต่งตั้งจากรัฐบาลไทย ให้เป็นตัวแทนเข้าเเจรากับบุนการถื้อชาติปาเลสไตน์ ที่เข้ามาอยู่สถาน ทูตอิสราเอลในกรุงเทพฯ และได้รับอนุญาตให้เดินทางไปส่องบุนการดังกล่าวถึงกรุงไกโร พร้อมกับคณะผู้แทนไทย โดยมี พล.อ.ชาติชาย ชุมะวันเป็นหัวหน้าคณะ เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ.2515 ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เป็นอนุจารณ์ช้างเผือก ปี พ.ศ.2516

ได้รับเชิญจากศูนย์วิจัยการทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด เข้าร่วมจัดทำคู่มือสืบสาน ชายแดนภาคใต้ เมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2519 และได้รับเชิญจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ให้เป็นกรรมการร่างหลักสูตรวิชา อิสลามศึกษา เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2519 ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จัตุราการณ์แม่กุฎีไทย ปี พ.ศ.2519 และ เป็นนักศึกษา หลักสูตรความมั่นคงภายใน รุ่นที่ 27 ปี พ.ศ.2520 และในปีเดียวกัน ผ่านการสอบเป็นผู้ประกาศ จากรัฐมนตรี ประชาสัมพันธ์ และเมื่อปี พ.ศ.2521 ได้รับเชิญเป็นที่ปรึกษาฝ่ายอิสلامของ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ปัจจุบันท่านอาจารย์มีอายุ 71 ปี สุขภาพร่างกายยังแข็งแรง ยังรับใช้ศาสนากองพระองค์ ยังดูดูอยู่เป็นประจำ โดยประทับอยู่ที่สถาบันนักศึกษาผู้ใหญ่ธรรมอิสلام ศูนย์กลางอิสลามแห่ง ประเทศไทย กรุงเทพฯ เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักวิชาการรุ่นหลัง ในการทุ่มเทและเสียสละ พร้อมด้วย ให้กิจการ(บริสุทธิ์ใจ)เพื่อรับใช้ศาสนากองพระองค์อย่างต่อเนื่อง

4. ชีวประวัตินายอะหมัด สมะดี²

นายอะหมัด สมะดี เป็นคนบางกอกน้อยโดยกำเนิด เป็นบุตรของนายมูนส นางอาอิชะ อุ สมะดี ศึกษาชั้นมัธยมตอนต้น จากโรงเรียนอ่านวิศิลป์ ศึกษาต่อสถาบันนัชรุชชุนนະสุ เขต

¹ บทสัมภาษณ์คุณชาพีอี นกกรและบทความคิดประวัติจากหนังสือ "อัล-กูรอานพื้นความหมายภาษาไทย"

² บทสัมภาษณ์คุณอะหมัด สมะดี

บางกอกน้อย เพื่อศึกษาภาษาอาหรับ แล้วเดินทางไปศึกษาต่อที่สถาบันมัชฮูร อัลอิสลามียะหุกรุงปีนัง ประเทศไทยและเชียง แล้วศึกษาต่อที่สถาบันมัชอัลล้อลีมี อัลล้อตี ประเทศไทยอยู่ด้วยการเบี้ยเลี้นเวลา 1 ปี กว่าๆ และไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยคาร์ดอญูม กรุงไคโร ประเทศอียิปต์

เมื่อสำเร็จจากการศึกษาในระดับปริญญาตรี ได้เริ่มใช้ชีวิตในการทำงานด้วยการทำงานเกี่ยวกับกระทรวงต่างประเทศ ประจำประเทศไทยเป็นเวลา 4 ปี แล้วขยับไปประจำการอยู่ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ อีก 2 ปีก่อนขยับไปอยู่เขตคลอง แม่นกงคงศูลเป็นเวลา 5 ปี แล้วลาออกจากหน้าที่การทำงาน หันมาจับธุรกิจส่วนตัวเกี่ยวกับส่งออก พร้อมทำการเผยแพร่ศาสนาในเวลาเดียวกัน โดยใช้ชีวิตส่วนหนึ่ง ทำการสอนหนังสือประจำโรงเรียนมุสลิมวิทยาการ คลอง 19 แขวงหวัดกะซิงเทรา พร้อมอาจารย์ ตะหูรี บินอะหมัด

อาจารย์อะหมัด สมะดี เป็นผู้มีอัธยาศัยดี เป็นนักกิจกรรมอ่าน กลุ่กกลีอุยในวงวิชาการ สนับสนุนกับอาจารย์ตะหูรี บินอะหมัดเป็นอย่างดี เพราภัยเรียนร่วมสถาบันเดียวกันและยังมีอุดมการณ์เผยแพร่ศาสนาเหมือนกัน

ปัจจุบันอาจารย์มีอายุ 72 ปี สุภาพเย็นเย็น大方 ปล่อยวางแล้วเก็บอบทุกอย่าง ใช้ชีวิตอยู่กับภรรยาและลูกๆ ให้คำปรึกษาแก่ลูกๆ อยู่ที่บ้านพักส่วนตัว ใกล้บิริเวณมัสยิดอัลลอฟฟิสชูนนะหุ ตระหง่านเรื่องพระราชพิธี บางกอกน้อย กรุงเทพฯ เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักวิชาการรุ่นหลัง ในการทุ่มเทและเติบโต พร้อมด้วยใจที่อ่อนโยน(บริสุทธิ์ใจ)เพื่อรับใช้ศาสนาของพระองค์อัลล้อลี